

**Ба Шурои диссертационии 6D.КОА-018
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, Тоҷикистон, ш. Душанбе,
хиёбони Рӯдакӣ, 17)**

ТАҚРИЗ

**ба автореферати диссертасияи Муқимов Сафарбек Давлатбекович дар
мавзуи «Ҷавобгарии чиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба
саломатӣ тибки қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти
дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08 –
Ҳуқуки чиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои чиноятӣ
(Душанбе, 2023)**

Воқеан дар шароити кунунӣ сиёсати ҳуқуқии чиноятии Ҷумҳурии
Тоҷикистон ба сифати яке аз самтҳои татбиқи концепсияи давлатии
таъмини амнияти криминологӣ баромад менамояд ва дар эътироф
кардани алоқамандӣ ва баҳамвобастагии появии муқаррароти асосии он
бо сиёсати иҷтимоии давлат, инчунин сиёсати пешгирии чинояткорӣ,
ҳимоя ва дастгирии ҷабрдидағон аз чиноятҳо, иҷрои ҷазоҳои чиноятӣ ва
ҷораҳои дигари ҳусусияти ҳуқуқӣ-чиноятидошта, барқарорсозии
иҷтимоӣ ва назорат аз болои шахсоне, ки ҷазои чиноятиро адо кардаанд,
пешбинӣ мешавад.

Сиёсати ягонаи ҳуқуқии чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба
равияҳои замонавии инкишофи ҷомеа асос ёфта, дар натиҷаи таҷриба ва
асосноккунии илмӣ, тасаввуроти фундаменталии дурнамои наздик ва
дарозмуддати давлати Тоҷикистон ва ҷомеа дар самти мазкур зарур
мебошад.

Таҳлили таҳқиқотҳои илмӣ дар самти мазкур низ ба ҳалли
масъалаҳои назариявӣ, амалӣ ва тақмили қонунгузорӣ, дар маҷмуъ
сиёсати ҳуқуқии чиноятӣ мусоидат менамояд.

Ҳамчунин, бояд иброз намуд, ки дар замони муосир қонунгузории
чиноятӣ ба сифати яке аз воситаҳои муҳимми танзимсозандай
муносибатҳои ҷамъиятӣ баромад намуда, манфиатҳои шаҳс, ҷомеа ва
давлатро аз таҷовузҳои чинояткорона ҳифз менамояд.

Маврид ба зикр аст, ки новобаста аз ин муқаррарот қонунгузорӣ оид
ба ҳифзи саломатӣ, маҳсусан ҷавобгарии чиноятӣ барои заарар расонидан
ба саломатӣ аз камбуҷиҳо орӣ нест. Бинобар ин, таҳқиқоти
диссертационӣ оид ба масъалаи мазкур аҳаммияти қалони назарию
амалӣ дорад.

Қасдан расонидани заари миёна ба саломатӣ яке аз чиноятаҳои хатарнок ба муқобили саломатӣ мебошад, ки дар м. 111 Кодекси чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои он ҷавобгарии чиноятӣ мукаррар шудааст. Ҳавфи он пеш аз ҳама дар он аст, ки барои ҷамъият оқибати ҳавфнок дошта, ба солимии бардавоми инсон ҳалал мерасонад. Ҳамзамон, ба ҷабрдида заари маънавӣ низ расонида мешавад, ки метавонад ба зиндагии минбаъдаи инсон таъсири манғӣ дошта бошад.

Саломатӣ ин ҳолати беҳбудии пурраи ҷисмонӣ, рӯҳӣ ва иҷтимоӣ, набудани беморӣ ва нуксонҳои ҷисмониро ифода менамояд. Дар ҳолати зарар дидани саломатии инсон, аз як тараф, ҷисми ӯ дучори ҷароҳат мешавад ва, аз тарафи дигар, ҳатари марг ва ё аз даст додани қисме аз саломатии ҳуд ба ӯ таҳдид мекунад. Инсон танҳо дар сурати пурра солим будан метавонад аз ҳукуқу озодихои ҳуд истифода бурда, ҳамчун инсони комил дар муносибатҳои ҷамъиятӣ ширкат варзад.

Бинобар ин, саломатӣ барои инсон неъмати бебаҳо маҳсуб шуда, зарар расонидан ба он на танҳо ба саломатии як шаҳс, балки ба саломатии аҳолӣ низ ҳатар дорад. Аз ин рӯ, омӯзиши чинояти қасдан расонидани заари миёна ба саломатӣ (м. 111 Кодекси чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон) ва пахлӯҳои дигари он барои амалия ва назария мубрам ба ҳисоб меравад.

Масъалаи эътироф, арзишмандӣ ва ҳифзи ҳукуқи саломатии инсон дар маркази таваҷҷуҳи ҳамешагии Президенти қишвар ва Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон қарор дорад. Бо дарки зарурат ва аҳаммияти масъалаи мазкур Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми ҳуд ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз санаи 21 декабри соли 2021 изҳор намудаанд, ки «Рушди соҳаи тандурустӣ ва ҳифзи солимии аҳолӣ, ки яке аз баҳшҳои муҳим мебошад, минбаъд низ ҳамчун самти афзалиятноки сиёсати иҷтимоии давлат ва Ҳукумати Тоҷикистон боқӣ мемонад».

Ҳукумати қишвар ҳанӯз аз солҳои аввали ба даст овардани Истиқлоли давлатӣ ба масъалаи ҳифзи саломатӣ таваҷҷуҳи маҳсус зоҳир менамуд. Эътироф ва ҳифзи ҳуқуқ ба саломатӣ ҳамчун арзиши олий дар сатҳи қонунгузорӣ, пеш аз ҳама, Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кодекси мадании Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кодекси тандурустии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва мукаррар намудани ҷавобгарии чиноятӣ барои зарар расонидан ба саломатии инсон дар сатҳи қонунгузорӣ, пеш аз ҳама, Кодекси чиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон дастоварди даврони соҳибистиклой оид ба ҳифзи саломатӣ ба ҳисоб меравад.

Аз гуфтаҳои болозикр бармеояд, ки дар баробари дастоварҳои зиёди назариявию амалӣ дар бъзе аз қисматҳои қонунгузории амалкунандай чиноятӣ оид ба ҷавобгарии чиноятӣ барои расонидани зарар ба саломатӣ ҳанӯз нуқсонҳо мавҷуданд, ки таҳқиқоти алоҳидаро тақозо менамоянд. Ба ин минвол, ба роҳ мондани як қатор ҷораҳои судманд ва зарурӣ дар ин самт, ки метавонад роҳи ҳалли камбуниҳои дар ин самт ҷойдошта шавад, инчунин баҳри боз ҳам ривоҷу равнақ баҳшидани соҳаи мазкур таъсири мусбат мерасонад. Аз ин рӯ, мавзуи таҳқиқоти диссертатсионии Муқимов С.Д. мубрам ва саривақтӣ мебошад.

Аз таҳлили амиқ ва баррасии ҳамаҷонибаи масъалаҳои дар автореферат зикргардида ба хуносae омадан мумкин аст, ки соҳтори таҳқиқот пай дар пай ва бо риояи мантиқи илмӣ таҳия гардидааст. Автореферати диссертатсия ҳамаи талаботҳои ҷойдоштаро дар ҳуд гунҷонида, натиҷаҳои пурра ва босамари таҳқиқотро ифода намудааст.

Аз мазмуну муҳтавои автореферати мазкур бармеояд, ки муаллиф вазифаҳои дар наздаш гузошташударо дар сатҳи даҳлдор иҷро намуда, нуқтаҳои илмии асоснок ва тавсияҳои амалии судмандро ҷиҳати рушди илми ҳукуқшиносии ватанӣ ва таҷдиди қонунгузории соҳа манзур намудааст, ки аз манфиат орӣ нестанд. Бе тардид натиҷаҳои таққиқоти гузаронидашуда на танҳо аҳамияти назариявӣ доранд, балки дар амалия низ мумкин аст фарроҳ истифода бурда шаванд.

Бояд зикр намуд, ки таҳқиқоти рисолаи илмии муаллиф дар заминай сарчашмаҳои нодири таърихӣ-ҳукуқӣ, қонунгузории миллӣ ва байнамилалӣ гузаронида шуда, тавассути он роҳҳои ҳал ва тақмили қонунгузории соҳа баҳри танзими институти ҷавобгарии чиноятӣ барои қасдан расонидани заари миёна ба саломатӣ тибқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон пешбинӣ гардидаст.

Аз мазмуну муҳтавои автореферати мазкур бармеояд, ки муаллиф то ҳадди зарурӣ масъалаҳои дар наздаш гузошташударо ҳал намудааст, вале новобаста ба ин, бъзе масъалаҳое дар ин самт ҳамоно бокӣ мондаанд, ки таҳлилу баррасии алоҳидаро талаб менамоянд.

Ба мақсад мувоғиқ мебуд, ки муаллифи таҳқиқот дар диссертатсия оид ба ҳуҷҷатҳои баనақшагирии стратегӣ (маҳсусан доир ба консепсия, барнома ва стратегияҳои давлатӣ) вобаста ба ҷавобгарии чиноятӣ барои қасдан расонидани заари миёна ба саломатӣ таваҷҷуҳи зиёд зоҳир менамуд.

Гуфтаҳои болозикр ба мазмуну моҳияти диссертатсияи муаллиф костагӣ ва духурагиро ба миён наоварда, баръакс василаи пурра ва мустаҳкам намудани онро ифода менамояд.

Дар маҷмуъ, аз таҳлилу баррасии автореферати мазкур ба хуносae омадан мумкин аст, ки Муқимов Сафарбек Давлатбекович ҳангоми навиштани рисолаи илмӣ дар мавзуи “Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои қасдан расонидани зарари миёна ба саломатӣ тибки қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон” қобилияти баланди эҷодкорӣ нишон додааст. Мазмун ва муҳтавои автореферати диссертатсия ба «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ гардидааст, мувоғиқ буда, муаллифи он ба дарёftи дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳукуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08 – Ҳукуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳукуки иҷрои ҷазои ҷиноятӣ сазовор мебошад.

Муқарриз: муовини ректор оид ба
корҳои илмии «Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ»
доктори илмҳои ҳукуқшиносӣ, профессор

Сангинзод Д.Ш.

29.08.2023

Имзои Сангинзод Д.Ш.-ро тасдиқ менамоям:
Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои маҳсуси
«Донишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ»

Мустафозода А.

Суроға:, 734003, шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121
Телефон: +992(37) 224-13-83 WWW: tgpu.tj,
E-mail: info@tgpu.tj